

Иванъ закаралъ Балдуина въ Тръново, дѣто го хвърлили въ тъмницѣ, и послѣ го прѣдалъ на лютѣ смръть. Казвать, царь Иванъ заповѣдалъ та отрѣзали на Балдуина рѣцѣ-ты и нозѣ-ты, и послѣ го хвърлили на кучета-та. А главѣ-тѣ му, като Никифоровѣ-тѣ, направили чашѣ, съ коѣто пиялъ царь Иванъ на голѣмѣ дни.

Слѣдъ Габровскѣй бой царь Иванъ призелъ много градове отъ Латинѣ-ты и гѣ наплашилъ много. Въ рѣцѣ-ты на Латинѣ-ты останѣли само Цариградъ, Родосто и Силивриа. Слѣдъ това той вече зель да ся-готви да приземе и Цариградъ; нѣ, рѣклъ да приземе по-напрѣдъ Солунско-то княжество, та че тогава да иде възъ Цариградъ, за да му не пречи това княжество. Той ся-вдигнѣлъ съ силнѣ войскѣ и обстѣпилъ Солунъ; нѣ юднѣ ношть умрѣлъ на лѣгло-то си младъ и зеленъ безъ да даде юдно нахо основание на нововъзрожденѣ-тѣ блѣгарскѣ дръжавѣ.

За смръть-тѣ на царь Ивана ся-приказва различно. Казвать, че той кога обстѣпѣлъ Солунъ, юднѣ ношть го нашли прободенъ на нѣколко мѣста. Прѣвѣй му войвода Манастрѣ дору чулъ гласъ, който вѣкалъ „азъ съмъ убиенѣ-тѣ.“ Гръцкѣ-ты лѣтописци отдавать тоѣ тайнственъ гласъ на св. Димитрина, който ужъ ся-навилъ на-сѣнѣ на царь Ивана на червенъ конъ и го проболъ съ копие-то си, та въспрѣлъ побѣдоноснѣ-тѣ му войскѣ при солунскѣ-ты стѣны. Манастрѣ напуенѣлъ обстѣпѣ-тѣ и ся-врънѣлъ въ Тръново.

Слѣдъ смръть-тѣ на царь Ивана I не останѣлъ законенъ наслѣдникъ, та ся-вѣцарилъ Іасеновѣй сынъ *Иванъ Іасенъ II*. Нѣ юдинъ неговъ браточядъ